

GAZETA LWOWSKA.

Wychodzi z Dodatkiem codziennie, prócz świąt i niedziel. Prenumerata kwartalna miejscowym 4 złr. kr. 15., odbierającym pocztą 4 złr. 40 kr., Inseracyę opłacają od wiersza w półkolumnie (drukem garmoni) po raz pierwszy 4 kr. następnie po 2 kr. m. k.

Nr. 60.

Środa 13. marca 1850.

Rok bieżący gazety 39.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Włochy. — Niemce. — Prusy. — Dania. — Rosya. — Turcya. — Wiadomości handlowe.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

WIEDEN, 9. marca. Dzisiaj dnia 9. marca r. 1850 wyjdzie w Wiedniu i będzie rozesłany XXIV., XXV. i XXVI. zeszyt powszechnego dziennika rządowego ustaw państwa, a mianowicie XXIV. zeszyt w niemieckim i włosko-niemieckim wydaniu, XXV. w niemieckim i czesko-niemieckim, a XXVI. tylko w niemieckim wydaniu.

Zeszyt XXIV. zawiera pod

Nr. 54. Rozporządzenie ministra wyznań i nauk publicznych z dnia 8. stycznia 1850, którem nakazano różne postanowienia dla c. k. gymnazyów, uniwersytetów i liceów w lombardzko-weneckiem królestwie względem bezpośredniego kierownictwa, względem podziału i objętości przedmiotów naukowych.

Nr. 55. Rozporządzenie ministra wyznań i nauk publicznych z dnia 13. stycznia 1850, którem wydano prowizoryczne przepisy dla sposobu obsadzenia wakujących posad nauczycielskich w królestwie lombardzko-weneckiem.

W XXV. zeszycie ogłoszono pod

Nr. 56. Rozporządzenie ministra wyznań i nauk publicznych z dnia 23go stycznia 1850, względem ustanowienia prowizorycznej zwierzchności dla szkół krajowych w Czechach.

Nakoniec w zeszycie XXVI. wyjdzie pod

Nr. 57. Ogłoszenie ministerstwa kultury krajowej i górnictwa z dnia 1. grudnia 1849, którem publikowano założenie austriackiego geologicznego instytutu państwa.

Nr. 58. Spis nadanych przez ministerium handlu na dniu 25. grudnia 1849 wyłącznych przywilejów.

Nr. 59. Spis nadanych przez ministerium handlu na dniu 31. grudnia 1849 r. wyłącznych przywilejów.

Nr. 60. Rozporządzenie ministerstwa handlu, rękodzieł i budowl publicznych z dnia 14. stycznia 1850, którem przywilej nadany kapitanowi Ignacemu Marcinowi Guggenberger przedłużono na czwarty rok.

Nr. 61. Rozporządzenie ministerstwa handlu, rękodzieł i budowl publicznych z dnia 14. stycznia 1850 r., którem przedłużono kilka przywilejów.

Nr. 62. Rozporządzenie ministerstwa handlu, rękodzieł i budowl publicznych z dnia 14. stycznia 1850 r., którem przedłużono kilka przywilejów.

Nr. 63. Rozporządzenie ministra kultury krajowej i górnictwa z dnia 16. stycznia 1850 r., względem zaprowadzenia egzaminów dla leśniczych, którem ma być przyznane uzdolnienie do samodzielnego zawiadywania ekonomią lasów; tudzież względem kształcenia i egzaminów dla indywiduów do ochrony lasów i do technicznej pomocy.

Nr. 64. Spis wyłącznych przywilejów nadanych przez ministerium handlu dnia 18. stycznia 1850 r.

Nr. 65. Rozporządzenie ministerstwa handlu z dnia 20. stycznia 1850, którem ogłoszono upłyniony termin niektórych przywilejów.

Nr. 66. Spis wyłącznych przywilejów nadanych przez ministerium handlu dnia 31. stycznia 1850 r.

Nr. 67. Okólny reskrypt ministerstwa wojny z dnia 4. lutego 1850, w którym w skutek najwyższej uchwały zaprowadzono nową rangę i 9tą klasę dyet dla rachmistrzów fortyfikacyjnych.

Nr. 68. Rozporządzenie ministerstwa handlu z dnia 6. lutego 1850, którem ogłoszono prowizoryczne postanowienia względem używania telegrafów państwa ze strony publiczności.

Nr. 69. Rozporządzenie ministerstwa finansów z dnia 15. lutego 1850, znające cło wywozowe na towary palne.

Nr. 70. Rozporządzenie ministra wyznań i nauk publicznych z dnia 15. lutego 1850, regulujące tok spraw uniwersytetu w Peszcie.

Nr. 71. Rozporządzenie ministra wyznań i nauk publicznych z dnia 16. lutego 1850, objaśniające postanowienia prowizorycznej ustawy o organizacyi zwierzchności akademicznych względem obieralności na godność rektora uniwersytetu.

Nr. 72. Rozporządzenie ministra wyznań i nauk publicznych z dnia 19. lutego 1850, nadające kolegiom profesorów prawo przyzwalania kandydatom do doktoratu pod pewnymi warunkami wyjątków co do zwykłych dotychczas terminów trzechmiesięcznych między pojedynczymi surowymi egzaminami doktoralnemi.

Nr. 73. Rozporządzenie ministra sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem kultury krajowej i górnictwa z dnia 24. lutego 1850 względem ewidencji w prowadzeniu ksiąg montanistycznych i prenotacyi lenniów górniczych.

Nr. 74. Rozporządzenie ministra handlu z dnia 24. lutego 1850 ogłaszające, że od dnia 3. marca 1850 będzie otwarta telegraficzna korespondencya także między Preszburgiem i innemi do tego przeznaczonemi miejscami.

Nr. 75. Rozporządzenie ministerstwa finansów z dnia 28. lutego 1850, którem wyrzeczono tymczasowe dalsze zastępywanie poddanych niegdyś gmin Galicyi przez galicyjską prokuraturę kameralną przy umarzaniu i windykowaniu obligacyi.

Nr. 76. Rozporządzenie ministerstwa finansów z dnia 1. marca 1850, którem ogłoszono sposób postępowania z wylosowanemi dnia 1. marca pod seryą 462 czesko-stanowemi obligacyami eraryalnemi po 4 procent, następnie z niższo-austriacko-stanowemi eraryalnemi obligacyami po tym samym procencie, tudzież z wylosowanemi tego samego dnia niemieckimi banknotami po 6 krajcarów lit. D.

Nr. 77. Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 1. marca 1850 r., którem tranzytorycznie aż do wydania ustawy o egzaminach państwa rozporządzono, ażeby izraelitów zgłaszających się do egzaminów sądowych nawet bez wykazania się względem egzaminu lub frekwencyi z prawa kościelnego przypuszczano do tych egzaminów, że jednak w tych przypadkach egzamin cywilny ma być rozciągnięty i na owe części prawa kościelnego, które sędzia austriacki koniecznie znać powinien.

Nr. 78. Rozporządzenie ministra finansów z dnia 3. marca 1850, obowiązujące dla krajów koronnych, w których rozporządzenie z d. 9. lutego 1850 (XX. zeszyt Nr. 48) jest prawomocne, którem postanowiono, że termin, po którego upływie skala stęplowa II. ma być zastosowana do starszych weksłów, zaczyna się od 15. marca 1850 r.

Nr. 79. Rozporządzenie ministra wyznań i nauk publicznych z dnia 4. marca 1850 do szefa kraju Galicyi, którem na mocy najwyższej uchwały oświadczone, że przypuszczenie amnestyonowanych księży do urzędu kapłańskiego zależy od przyzwolenia ze strony szefa kraju.

Równocześnie wyjdzie także IV. zeszyt dodatkowy z projektami ministeryalnemi do Nru. 57. i 63.

Jutro dnia 10. marca 1850 wyjdzie i będzie rozesłany XXVII. zeszyt, tymczasowo także tylko w niemieckim wydaniu.

Zeszyt ten zawiera pod

Nr. 80. Patent cesarski z d. 4. marca 1850, którym w Węgrzech, Kroatyi i Sławonii wraz z terytoryum nadbrzeża, w Serbskiem Województwie i Banacie Temeskim zaprowadzono prowizoryum podatku gruntowego.

Razem z tym wyjdzie także V. zeszyt dodatkowy z projektem ministra finansów do Nru. 80.

Lwów, 9. marca. Szymon Malinowski, rodem ze Lwowa w Galicyi, mający lat 53, rzymsko-katolickiej religii, bezzenny; Andrzej Liesiewicz, rodem ze Lwowa w Galicyi, mający lat 71, rzymsko-katolickiej religii, wdowiec; Walenty Wodawski, rodem ze Lwowa w Galicyi, mający lat 61, rzymsko-katolickiej religii, zostali za rozsiewanie podburzających wieści, potwierdzonym prawnym wyrokiem skazani, a to Andrzej Liesiewicz, na dwumiesięczny areszt, Szymonowi Malinowskiemu i Walentemu Wodawskiemu zaś policzono za karę odsiedziany dotychczas areszt indagacyjny. Wyrok ten był dnia dzisiejszego publikowany.

Lwów, 9. marca. Isaak Weiss, rodem ze Lwowa w Galicyi, mający lat 30, Izraelita posądzony o przekroczenie przepisów paszportowych, a Laja Leber, rodem ze Lwowa w Galicyi, mająca lat 60, Izraelitka, wdowa, została za zaniedbano zameldowanie go do indagacyi podana; ale że Isaak Weiss już od wielu lat tutaj się znajduje, przeto w skutek potwierdzonego prawnego wyroku dla braku przekroczenia zaniechano indagacyi.

Z c. k. sądu wojennego.

Sprawy krajowe.

(Wiadomości bieżące z Wiednia.)

Wiedeń, 7. marca. W c. k. burgu pełni już służbę żandarmerya konna; organizacya żandarmeryi pieszej nastąpi jeszcze w ciągu tego miesiąca. Konna żandarmerya składać się ma ze 100 ludzi, piesza zaś z 350.

— Przebywający tu feldmarszałek książę Windischgrätz bywa często na posłuchaniu u J. M. Cesarza, i doznaje u dworu wielkiego i powszechnego poważania. Tutejsza jeneralicja oddaje częste księciu wizyty, które on odwzajemnia, nie pokazując się zresztą nigdzie na publicznych miejscach lub zgromadzeniach. Wieści, jakoby księcia feldmarszałka powołano do Wiednia dla objęcia funkcji ministerjalnej lub wpływania innym sposobem na dotychczasowy tok spraw państwa, są całkiem bezzasadne.

— Co do ulamków zachodzących przy obliczeniu kwot indemnizacyjnych, postanowiło ministerjum, że przy policzeniu wartości szczególnych danin i powinności inwentaryalnych może każdy właściciel gruntów dziedzicznych przytaczać ulamki aż do $\frac{1}{10}$ krajcara. Kwota zaś ogólna obliczonej indemnizacji musi być jednak podana w całych liczbach.

— Treść urzędowania nowych c. k. urzędów poborczych co do podatku konsumpcyjnego, jest następująca: 1) Zaprotokołowanie oświadczeń stron podatujących; 2) pośrednictwo czyli interwencja przy zawieraniu dobrowolnych co do kwoty podatkowej umów; 3) odbieranie i protokołowanie meldunków w razie poboru podatkowego według taryfy, tudzież wydawanie kart płatniczych (Zahlungsbefehle); 4) pobór i odstawa należności podatkowych; 5) interwencja przy licytacjach wydzierżawienia.

— Radca ministerjalny Kleyle podał w dzienniku agronomicznym do publicznej wiadomości artykuł, wzywając w nim większych posiadaczy gruntowych, aby dla uzyskania chwilowego sił roboczych ciągłych z powodu ustania pańszczyzny ciągłej ubyli, udali się z prośbą do ministerjum państwa o ustąpienie im jednej części w czasie pokoju zbywającego zaprzęgu wojskowego, i by tym sposobem dzwignąć gospodarstwo polowe.

— W skutek licznych ministerstwu przedłożonych wniosków postanowiło tyczące się ministerjum, że względem tych danin „in natura,” które wcale nie tytułem dziesięciny jako odpowiednia całkowitemu plonowi część, lecz jako stałe i niezmiennie daniny kościołom, szkołom i plebanom bywają składane, lub są na różne potrzeby gminne przeznaczane, a które nie zniesiono lecz policzono do rzędu relucyja objętych — nastąpić ma obliczenie kwoty relucyjnej ze strony urzędu jedynie tylko wtenczas, jeżeli żądać tego będzie albo strona uprawniona lub gmina, do której obowiązani należą przed upłynieniem tego terminu, jaki mianowana w tej sprawie komisja krajowa osobnym edyktem wyznaczy.

— Wydany od cywilnego i wojskowego gubernatora zakaz dołączania do dzienników ilustracji służyć ma za środek powszechny, tak, że jak długo trwać będzie stan oblężenia, nie wolno zamieszczać w żadnym dzienniku podobne drzeworyty lub dołączać ilustracje.

— Na wodach morza śródziemnego krąży ustawicznie sześć c. k. austr. okrętów wojennych dla położenia tamy rozbojom morskim tak bardzo dla handlu uciążliwym. (Lloyd.)

(Przegląd rozpoczętych większych i mniejszych budowli publicznych.)

Wiedeń, 5. marca. Otrzymałmy właśnie, mówi „Lloyd” następujący przegląd większych i mniejszych budowli, które według uchwały ministerstwa handlu już są rozpoczęte i już wkrótce będą ukończone: zbudowanie kolei żelaznej przez górę Simmering, — na ukończeniu będąca kolej żelazna z Pragi aż do granicy Saksonii; zbudowanie kolei żelaznej łączącej kolej północną z południową — rozpoczęte już budowle nad rzekami Mur, Ens, Drau, Inn, nad rzekami w Galicyi, w Morawii, w Czechach, w Austrii, postępują bardzo znacznie; regulowanie Dunaju już jest zadecydowane i wnet będzie rozpoczęte, niezadługo zabiorą się także do regulacji Adygi. Pracują nad następującymi budowlami gościńców: w Karyntyi gościńiec łączący dolinę Lavan z głównym gościńcem, w Stryryi repara-cya gościńca prowadzącego do Maryazell; w Dalmacyi wykończenie budowli gościńców w Prives, pod Scardona, Cattaro, Ragusa. Na uwagę zasługuje rozpoczęta budowa domu szalonych i szpitalu na przedmieściu Wiednia. Do większych budowli w Wiedniu należy; przebudowanie tak zwanego św. Barbary, posunięcie muru bastyonów w głąb „Glacis” przed terazniejszym gmachem pocztowym, budowa nowej bramy po tej stronie miasta; nakoniec wykończenie nowego wschodniego skrzydła powszechnego szpitalu w Pradze równie jak w tem samem mieście rozpoczęte już połączenie dworca kolei żelaznej ze wszystkimi gmachami cłowemi i innymi zabudowaniami w jeden gmach.

Rozległość gościńców w Galicyi i Dalmacyi utrzymywanych kosztem rządu wynosi 1900 mil.

(C. k. austriacki jenerálny konsulat w Genuy.)

Wiedeń, dnia 7. marca. Wypadki we Włoszech spowodowały z początkiem roku 1848 zamknięcie austriackiego generalnego konsulatatu w Genuy. Po przywróceniu normalnego stanu w stosunkach włoskich i związkach dyplomatycznych z rządem sardyńskim, nadeszła tamże chwila, w której nie można było dłużej zwlekać przywrócenia tymczasowie uchylonego, nie tylko w merkantylnym, lecz także w politycznym względzie nader ważnego generalnego konsulatatu w Genuy. Komunikacja Genuy z Lombardią jest bardzo wielka, a później będzie jeszcze większą po ukończeniu części rozpoczętych, częścią projektowanych kolei żelaznych, które Medyolan bezpośrednio z liguryjskim morzem łączą. Zważywszy te stosunki należy ogłoszoną najwyższem postanowieniem z dnia 23. stycznia b. r. nominację pana Wiktora Weiss de Starkenfels generalnym konsulem w Genuy z ukontentowaniem powitać.

(Gazeta Medyolańska o zwinięciu chorągwi przed pomieszkaniem obcych konsulów w Medyolanie. — Wiadomości z Cattaro.)

Medyolan. Gazzetta di Milano zawiera o zwinięciu chorągwi przed pomieszkaniem obcych konsulów w Medyolanie, co następuje: „W miarę, jak nasze instytucje powracają do coraz większej regularności, widzimy także, że zaufanie do rządu między wszystkimi klasami ludu wzmagają się coraz więcej. Z tej przyczyny od czasu jak bezpieczeństwo osób i własności stało się między nami już nie samem skromnem życzeniem, ale dokonanym faktem, poodejmowali zawierzytelnieni w lombardzkiej stolicy obcy konsulowie swoje chorągwie, które w dniach wstrząśnień i przesilen politycznych dla oznaczenia swoim ziomkom bezpiecznego przytułku byli powywieszali.

Postanowienie to konsulów zagranicznych wiadome było niektórym osobom już od dawna, i niezbywało na różnych tłumaczeniach, a najszerzej wymieniało tłumaczenie, w skutek którego angielski rząd miał odmówić swojego przyzwolenia. Z wielkiem zadziwieniem wszystkich tych tłumaczy był jednak konsul angielski jeden z pierwszych, z którego hotelu wywieszona chorągiew zniknęła.

Wiadomości najświeższej daty otrzymane wprost z Cattaro donoszą, że mieszkańcy w Moraza powrócili znowu do spokojności, która zresztą w całym Montenegro panuje. Powstanie było całkiem nieznaczne i mogło być zagadzone bez wszelkiego wdania się pa-trarchy w tę sprawę. Tylko niektórzy malkontenci narzekają na płacenie podatków, ale nieznajdą nigdzie strodników.

(Kurs wiedeński z 8. marca 1850.)

Obligacje długu państwa 5% — 93 $\frac{9}{16}$; 4 $\frac{1}{2}$ % — 82 $\frac{1}{2}$; 4% — 72 $\frac{1}{4}$; 2 $\frac{1}{2}$ % — 48 $\frac{1}{2}$. Akcje bank. 1100. Losy z 1834 r. 163; z 1839 — 106 $\frac{1}{8}$. Akcje kolei półn. 107 $\frac{1}{2}$.

Hyszpania.

(Hrabia Thomar. — Protestacja.)

Madryt, 27. lutego. Ostatnie wiadomości z Lizbony są z 23. lutego. Hrabia Thomar zostawał zawsze jeszcze w łasce u dworu i miał większość w izbach. Dzienniki niepoprzedzają toczyć z nim wojny. — Redaktorowie dzienników opozycyjnych wydają protestację przeciw nowej ustawie o druku, którą ministerjum izbom przedłożyło. — Wszelako wielkie jest podobieństwo, że nowa ustawa znaczną większością przyjęta będzie.

(Rada hiszpańsko-indyjska.)

Madryt, 28. lutego. Rada ministerjalna uchwaliła mianowanie rady hiszpańsko-indyjskiej, która się wyłącznie zajmować będzie specjalnemi sprawami Antylów hiszpańskich. Utworzenie tej rady niepomnoży jak się zdaje wydatków państwa, ponieważ będzie złożona z urzędników już płatnych. (Ind.)

Anglia.

(Rozprawy w Parlamencie)

Londyn, 4. marca. Na początku dzisiejszego posiedzenia izby wyższej złożył przysięgę lord Gough wprowadzony przez lorda Hardinge. Następnie uchwaliła izba bez dyskusji drugie odczytanie bilu tyczącego się kontroli operacji towarzystw kolei żelaznych. Rada kontrolująca składać się będzie z trzech członków mianowanych przez delegatów towarzystw, sprawdzać będzie rachunki każdego towarzystwa i przedłoży sprawozdanie komisji zajmującej się rozpoznawaniem rachunków publicznych. Na pokrycie kosztów tej kontroli przyzwolona będzie roczna suma 10,000 funt. szt.

W izbie niższej zapowiedział p. Macgregor, iż wkrótce przedłoży mocę względem zniesienia stempla od dokumentów tyczących się handlu morskiego.

Lord Palmerston, odpowiadając na interpelację względem rozejmu między Prusami a Danią oświadczył, iż rozejmu jeszcze nie-odnowiono, lecz że rząd angielski zostaje w stosunkach ze stronami interesowanymi i ma nadzieję, iż nie tylko rozejm będzie przydłużony, ale że wnet stanowczy pokój przyjdzie do skutku. Lord Palmerston oświadczył dalej, iż z dwójakich powodów dotychczas jeszcze nie-odnowiono rozejmu, który jednak de fakto jest przydłużony tak długo, aż dopóki jedno z interesowanych państw nieogłosi, iż od niego odstępuje. Lecz ja nie sądzę, dodał w końcu, aby jedna lub druga strona miała ten zamiar.

Pan Hume zapytał o stan politycznych stosunków między Anglią a Grecją. Lord Palmerston odpowiedział: Oto jest stan rzeczy: Po kilkakrotnych reklamacjach uznał rząd Jej królewskiej Mości za rzecz potrzebną przedłożyć rządowi greckiemu zadanie peremptoryczne. W skutek odmownej tegoż odpowiedzi przedsięwzięliśmy kroki represyjne, zabierając, jak szanownemu członkowi wiadomo, niektóre posiadłości, które zatrzymano jako zapewnienie wypłaty należących nam sum. W tym składzie rzeczy przyjęto przyjacielskie usługi Francji; lecz według ostatnich doniesień agent francuski nie był jeszcze przybył do Grecji.

Stosunki dyplomatyczne Anglii z Grecją niebyły ani na chwilę przerwane; pan Wyse lubo się udał na okręt wojenny, nieprzestał utrzymywać korespondencyi z rządem greckim, i nieuchylił ze swojej strony żadnemu obowiązкови grzeczności.

Następnie przeszła izba do dyskusji nad artykułami bilu względem pomnożenia liczby wyborców w Irlandyi. (Ind.)

Francya.

(Kwestya burmistrzów. — Wybory przygotowawcze.)

Paryż, 5. marca. W kwestyi burmistrzów poniosło ministerium, jak się tego spodziewano, zupełną klęskę w wydziałach zgromadzenia narodowego. Z pomiędzy piętnastu członków mianowanych do komisji, oświadczyło się dziesięciu przeciw projektowi ministerjalnemu. Połączenie się legitymistów, góry, lewej strony i jednej frakcji „tiers-parti“ było przyczyną tego rezultatu. Mimo to nie cofamy naszego zdania, że ta ustawa jest dobra pod względem administracji. Zdaje się zresztą, że gabinet postanowił poddać ten projekt pod dyskusję publiczną.

Znany nam już ostateczny rezultat wyborów przygotowawczych unii elektoralfnej. Panowie de Lahitte, Bonjeau i F. Poy są kandydatami stronnictwa porządku w Paryżu, a lubo się jeszcze z tem nie oświadczyły wszystkie organa partji legitymistów i Bonapartystów, zdaje się jednak być rzeczą pewną, że wszystkie albo przynajmniej większa część, niezważając na sympatyie osobiste, przyłączy się do pierwszych trzech nazwisk wyszłych z urny przygotowawczej. W tym względzie podał już dziennik „Union“ jeden z najgłośniejszych organów partji legitymistów, swoje formalną deklarację. Jeżeli za tym przykładem pójdą wszystkie dzienniki umiarkowane wszelkiej barwy, wtedy można z pewnością twierdzić, że wybory unii elektoralfnej odniosą zwycięstwo. (Ind.)

(Pożyczka na rachunek rodziny Orleańskiej. — Wiadomości bieżące.)

Paryż, 4. marca. Przed trzema dniami otworzono na rachunek rodziny Orleańskiej pożyczkę na 20 milionów. Pomimo że warunki jej nie są zbyt korzystne, przecie w przeciągu 48 godzin wynosiły już subskrypcye więcej niż 16 milionów. Kasa depozytowa wzięła zapis na 6 milionów, Rothschild na 400,000 fr., Duchatel na 200,000 fr. itd. Co zaś najchlebniejsza przy tej sprawie, to to, że dawni dworzanie i słudzy tej rodziny chcieli koniecznie mieć udział w tej pożyczce. Ci, którzy nie mieli sami tysiąca franków, a takich było najwięcej, przystępywali do spółki, i brali po 5 lub 6 jedną obligację. O jednym nieboraku rozpowiadają, że niemógł się uspokoić pierw, dopokąd przynajmniej jedną złotówkę, którą przed wielu laty otrzymał od księcia Orleańskiego i dotąd jako relikwję przechowywał, niedozwolono mu przyczynić się do pożyczki. — Walka o ustawę tyczącą się burmistrzów, toczy się bardzo żywo; mimo to sądzą ogólnie, że zostanie całkowicie przyjęta najmnij większością 60—70 głosów. (Br. Zg.)

Pomimo groźby Orleanistów, że się zemszczą przy głosowaniu nad ustawą o nauce publicznej, trwają reprezentanci legitymistyczni przy swoim zamiśle odmówienia swych głosów ustawie do mianowania przez centralną władzę burmistrzów. Ponieważ prezydent republiki osobiście bardzo wiele trzyma o przyjęciu tej ustawy, a to z tego powodu, z którego ją odrzucają legitymiści, którzy jeszcze za monarchii lipcowej bronili swobód komunalnych przeto wkrótce można się spodziewać bardzo ważnych wypadków parlamentowych. — Czytamy w dzienniku Patrie: „Donieśliśmy, że rosyjski poseł w Londynie hrabia Brunow otrzymał od swego rządu rozkaz postępować w kwestyi greckiej zupełnie zgodnie z posłem francuskim. Nota z temi instrukcjami dla pana Brunow nadeszła wczoraj do Paryża, a pan Kisselew odczytał ją ministrowi spraw zagranicznych. Ma ona wyrażać żywe nieukontentowanie z postępowania lorda Palmerstona przeciw Grecji.“

Włochy.

(Rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych względem organizacji gwardyi narodowej. — Naturalizacya w Pjemencie.)

Turyń, 2. marca. Minister spraw wewnętrznych wezwał jeneralnych intendantów prowincyi państwa Sardyńskiego, izby jak tylko można przyspieszali organizację instytutu gwardyi narodowej, i zarazem przesłali do ministerjum dokładny spis wszelkich zasobów broni, jaką im dawniej dla uzbrojenia miejskiej milicyi dostawiono. — Z 481 osób proszących o naturalizację w Pjemencie, otrzymało ją 344. Dla reszty wypadła po części odmowna odpowiedź, poczęści zaś oświadczyła się mianowana w tej mierze komisya za niekompetentną, a na niektóre prośby potąd jeszcze niewydano rezolucyi.

(Zagrożone bezpieczeństwo publiczne.)

Florenecya, 28. lutego. Dziennik „Nazionale“ podaje bardzo smutne wiadomości z Bononii o zagrożeniu przez bandy rozbójnicze bezpieczeństwie publicznem. Banda osławionego kapitana rozbójników Possatore, liczy jak słyhać do 300 ludzi i nabywa ciągle nowych zwolenników. Miasto Imolę musiano zabezpieczyć załogą austryacką, ponieważ Possatore układał wyprawę przeciw miastu, aby uwolnić znajdujących się tam 200 więźniów kryminalnych. — W Faenza opadło niedawno temu kilku zwolenników Possatorego hrabinę Ginosi z Imola w jej własnem mieszkaniu, i zrabowawszy ją zupełnie zmusili w końcu pójść z rozbójnikami i pukać do drzwi znajomych jej rodzin bogatych, aby tym sposobem ułatwiać rozbójom wstęp do ich mieszkań. Ta nieszczęśliwa kobieta musiała przeto mimowolnie być świadkiem najszykaradniejszych okrucieństw. Bezczelność tych bandytów przechodzi wszelkie pojęcie. Przed kilku dniami rozstrzelano w Bononii o 4tej godzinie z południa jednego rozbójnika na Piazza San Procolo, a o 6tej godzinie wieczór zrabowano znowu kilka powozów przed bramami miasta. (G. W.)

(Korespondencya z Rzymu do „Indep. Belge.“)

Rzym. Pogłoska o nastąpić mającem przybyciu korpusu wojsk austryackich do Rzymu jest zupełnie bezzasadną. Lecz jeżeli nie

przyjdą Austriacy, to i papież nie powróci. W tym względzie nie masz już najmniejszej wątpliwości. Kardynał Dupont bowiem równie nie niewskórał jak jego poprzednicy, panowie d'Harcourt, Corcelles i jenerał Baraguay d'Hilliers. Papież jest w Portici i tam zostaje. Do jakiego czasu? tego nikt przewidzieć niemoże. (Ind.)

Niemce.

(Interpelacya księcia Wallerstein.)

Mnichów, 3. marca. Książę Wallerstein doręczył prezydentowi izby następującą interpelację: 1) Czyli w istocie, tak jak wieść niesie, zawarta została ugoda między rządami Bawaryi, Württembergu i Saksonii względem ukonstytuowania Niemiec? 2) Jeżeli tak jest w samej rzeczy, czyli ministerjum nienwaza się być obowiązaniem ten bez przyczynienia się reprezentacyi ludu dokonany czyn przynajmniej dodatkowo przedłożyć izbie do rozpoznania? 3) Jeżeli tak jest istotnie, czyli ministerjum nie uważa się być dalej zobowiązanem do wspomnianego projektu dołączyć także i dokumenta późniejsze? (P. S. A.)

(Rozporządzenie królewskie.)

Sztutgarda, 5. marca. Dziennik rządowy zawiera następujące królewskie rozporządzenie:

Wilhelm, z Bożej łaski król Wirtembergu. Stosownie do art. 26 ustawy z dnia 1. lipca r. z. względem zwołania zgromadzenia reprezentantów ludu do naradzenia się nad rewizyą konstytucyi postanowiliśmy na wniosek Naszego ministerstwa i po wysłuchaniu Naszej tajnej rady zwołać nowo wybrane nadzwyczajne zgromadzenie do naradzenia się nad rewizyą konstytucyi na piątek dnia 15go marca r. b. do naszej stolicy Sztutgardy. Rozporządzamy przeto, aby członkowie tego zgromadzenia już dnia 14. b. m. tu byli obecni i o tem uwiadomili wydział stanowy. Naszemu ministrowi spraw wewnętrznych polecone jest obwieszczenie i wykonanie tego rozporządzenia.

Sztutgarda, dnia 3. marca 1850.

Wilhelm.

Herdegen. Schlayer. Waechter. Spittler. Baur. Haenlein. (P. S. A.)

(Kurs giełdy frankfurtskiej z 5. marca.)

Met. Austr. 5% — 81³/₈; 4¹/₂ pct. 71. Akcye bank. 1140. Sard. 32¹/₄. Hyszp. 3% — 28¹/₁₆. Polskie 300 — 120¹/₄; 500 — 79¹/₂.

Prusy.

(Sprawa szlezwick-holsztyńska.)

Berlin, 4. marca. Mimo wszelkie pośrednictwa ku załatwieniu sprawy Szlezwiku, kwestya ta daleką jeszcze jest od rozwiązania. Uporczywość Danii utrudza niezmiernie spokojne zregulowanie. Głównem żądaniem Danii jest jeszcze teraz nierozszerzanie unia Szlezwiku z duńską koroną. Jeżeli Dania od tego żądania nie odstąpi, tedy myśleć nie można o ostatecznem zawarciu pokoju. Rząd pruski nieprzyjął uczynionych sobie propozycyi tyczących się wydania ze strony Prus listów korsarskich przeciw Danii. Przeciw temu miał się minister Manteuffel w gabinecie stanowczo oświadczyć. (B. Z.)

(Wiadomości bieżące z Berlina.)

Berlin, 5go marca. Według dzienników urzędowych mają wyjść wkrótce rozporządzenia ministra wyznań, tyczące się zamierzonego na mocy §. 12 konstytucyi uwolnienia kościoła z pod władzy państwa.

— Każdy dzień wyborów kosztuje miasto Berlin według obliczenia 20,000 talarów. Potąd było sześć wyborów, zaczęła suma kosztów tych doszła już do 120,000 talarów.

— Dnia 2. marca przechodził przez Głogów oddział landwerów wielkiego księstwa Poznańskiego z 18 i 19 pułku piechoty tudzież z batalionu gwardyi Leszneńskiej. Oddział ten przeznaczony po części do Erfurtu, poczęści do Szlezwik-Holsztynu.

— Wydziały stowarzyszeń ludowych w Berlinie oświadczyły jednozgodnie, że przy wyborach do izby pierwszej nie chcą mieć żadnego udziału.

— Zaprowadzony tu od niedawna zwyczaj chrzcin demokratycznych będzie bezwątpienia zupełnie usunięty. Prokurator rządowy wniósł już zaskarżenie przeciw krawcowi, który w parafialnym kościele tutejszym obchodził pierwsze chrzciny demokratyczne. W tę niedzielę zaś poczyniono wszelkie przygotowania dla usunięcia takiego nieładu. Do kościoła katolickiego, gdzie chrzest podobny miał nastąpić, wpuszczano tylko te osoby, które miały trzymać do chrztu dziecię, i w tej się mierze wywiedli. Wydarzyło się przytem, iż przy dwóch ceremoniach chrzestnych zabrakło świadków potrzebnych, zaczęły przeto przytomny urzędnik policyjny trzymał do chrztu jedno dziecię, drugie zaś pewna dama, która już poprzednio trzymała inne dziecię do chrztu. Przed kościołem był wielki natłok ludu, i przyszło też do starcia się ze strażą bezpieczeństwa, z którego-to powodu nastąpiły aresztacye. W innych kościołach odbywały się chrzciny także wśród wielkiego natłoku, mimo to jednak całkiem spokojnie. Zapewne też wytoczą jeszcze proces pewnej akuszerce, która niosąc dziecię do kościoła, opowiadała po drodze ludowi, iż udaje się z niem na chrzest demokratyczny. (Lld.)

(Kurs giełdy berlińskiej z 7. marca.)

Dobrowolna pożyczka 105¹/₂. Oblig. długu państ. 88 L. Akcye bank. 95¹/₂. Polskie listy zast. 95¹/₂. Pols. 500 — 79³/₄; 300 — 119¹/₂ m. Frydrychsdory 13¹/₁₆. Iune złoto za 5 tal. 12¹/₄. Austriackie banknoty 89¹/₂.

Rosya.

(Pan Castelbajac, poseł francuski na audyencyi u Jego Imperat. Mości.)

Petersburg, 25. lutego. Jenerał dywizyi wojsk francuskich de Castelbajac, poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny rzeczypospolitej przy dworze cesarsko-rosyjskim, miał zaszczyt być przyjętym na audyencyi przez Najjaśniejszego Cesarza i króla, i przedstawić listy wierzytelne. Następnie pp. de Verdy, adjutant tegoż jenerała, oraz de Vogüe i Fleuriau, zostający przy poselstwie, zostali przedstawieni Jego ces. król. Mości. (Wars. G.)

Tureya.

(Pozwolenie wybudowania kościoła chrześcijańskiego w Galatzu lub Pera. Dowództwo twierdzy Belgrad powierzone księciu Alexandrowi Serbskiemu.)

Konstantynopol, 15. lutego. Bośniańscy książę Franciszkanie otrzymali liżman z pozwoleniem wybudowania kościoła i seminarium w Pera lub w Galatzu.

Nowy ten kościół będzie się nazywał kościołem katolickim sławiańskim, i będzie pierwszym pod bezpośrednim wpływem wysokiej Porty. Bułgarowie mają już od niejakiego czasu kościół narodowy, gdzie się nabożeństwo odbywa w języku bułgarskim.

Dnia 27. stycznia zmarł w Belgradzie Hassan-Basza. Dowództwo w twierdzy powierzono Serbskiemu księciu Alexandrowi z tytułem Mussyra i jemu składają raporta o stanie załogi. Jestto pierwszy przykład, że chrześcijanin dowodzi siłą zbrojną turecką. Ten dowód zaufania dany ze strony Porty księciu Serbskiemu zrobił na Serbach bardzo dobre wrażenie. (Ind.)

(Zajęcie twierdzy Bihacz przez powstańców.)

Wiedeń, 3. marca. Podług nadesłanej do Zagrabia wiadomości potwierdza się zajęcie twierdzy Bihacz przez insurgentów bośniańskich. Basza uszedł do Trawnika. Opanowanie twierdzy udało się insurgentom przez podstęp i z powodu niepojętej opieszałości ze strony baszy. Wszelako chociaż twierdzę Bihacz uważają za punkt bardzo ważny, niemożna przecież jeszcze do wypadku tego przywiązywać rozstrzygającego znaczenia. (Kor. lit.)

Wiadomości handlowe.

(Ceny targowe lwowskie z 11. marca.)

Lwów. Na dzisiejszym targu sprzedawano korzec pszenicy po 15r.54k.; żyta 12r.48k.; owsa 6r.57kr.; kartofli 6r.; — cełnar siana 4r.21k.; okłotów 2r.50k.; — sąg drzewa bukowego 30r., sosnowego 22r.30k. Mąka, krupy, wódka i reszta drobnej sprzedaży bez odmiany.

(Ceny targowe w obwodzie jasielskim.)

Jasło, 6. marca. Z szczegółowych cen, jakie istniały na targach w obwodzie naszym w drugiej połowie lutego, podajemy następujące ceny przeciętne czterech głównych gatunków zboża: korzec pszenicy 16r.—17r.10k.; żyta 13r.4k. do 13r.50k.; jęczmienia 11r.30k.—12r.6k. i owsa 6r.50k. do 7r.40k. w. w.

(Targ wiedeński na woły.)

Wiedeń, 8. marca. Na ostatnim targu liczył spód bydła rzeźnego 1600 sztuk, z tych przypędzono 534 z Węgier, 300 z Ga-

licyi a 766 sztuk z innych prowincyi. Dla potrzeby miasta sprzedano 1480 sztuk, dla okolic 256, a przed targiem 62 sztuk w cenie 48—54r. w. w. za cełnar. — Oprócz tego było na targu 2635 cieląt, funt po 21—40k. w. i 1414 sztuk nierogacizny. — Para baranków kosztowała 10 do 16r. w. w.

Kurs lwowski.

Dnia 13. marca.

W monecie konwencyjnej.

	gotówką		towarem	
	złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski	5	21	5	24
Dukat cesarski	5	25	5	29
Półimperyal zł. rosyjski	9	21	9	24
Rubel sr. rosyjski	1	48	1	49
Talar pruski	1	34	1	35
Polski kurant i pięciozłotówk.	1	20	1	21
Galicyjskie listy zastawne za 100 złr.	100	8	100	18
Galicyjskie listy zastawne w kasie Tow. Kredyt.	100	—	100	18

(Kurs wekslowy wiedeński z 8. marca)

Amsterdam 161 p. 2. m. Augsburg 115³/₄ p. uso. Frankfurt 115 p. 3. m. Genua 134¹/₂ p. 2. m. Hamburg 169 p. 2. m. Liworno 114¹/₂ p. 2. m. Londyn 11.34 p. 3. m. Medyolan 104 p. 2. m. Paryż 136 p. 2. m. Agio duk. ces. 22³/₈. Napol. 9.16. Szufrynów 16.10. Agio srebra 15.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 12. marca. Hrabina Monika Woronieska, z Przemyśla. — Hr. Rozwadowski Władysław, z Rajtarowie. — Hr. Stadnicki Leon, z Nadyb. — Hr. Skarbek Mieczysław, z Stryja. — Baron Heydel Henryk, z Łuki malej. — Lang Ignacy, z Wolicy. — Korzeniowski Aleksander, z Machnowa. — Rozborski Michał, z Trzyczyc. — Kobuzowski Czesław, z Jasła. — Korytowski Rafał, z Krakowa. — Romaszkan Zygmund, z Uherska. — Sozański Antoni, ze Stryja.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 12. marca. Hr. Wiesiołowski Michał, do Golejowa. — Hrabina Wiesiołowska Henryeta, do Golejowa. — Malinowski Lubin, do Złoczowa. — Bogdanowicz Maksymilian, do Przemywołek. — Turczyński Jan, do Saposzyna. — Hubicki Karol, do Nakwaszy. — Ciepielowski Albin, do Złoczowa. — Torosiewicz Emil, do Złoczowa. — Borowski Ludwik, do Krowicy.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 12. marca:

Pora	Barometr wnierze wied. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Średni stan tem- peratury do g. 6. zr.	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
6 god.zr.	27 8 10	— 0,5	+ 3,5°	zachodni	pochm. śnieg
2 god.zr.	27 9 1	+ 3,5	— 0,5°	północ. zach.	" ☉
10 g. w.	27 11 4	— 0,4		cicho	"

TEATR.

Dziś: komedia polska: „Przebudzenie się Lwa,” i komed. w 1 akcie: „Indyana i Charlemagne.”

Jutro: dramat niem. „Agnes von Sorel.”

W piątek: dramat polski: „Rinaldo Rinaldini.”

bezwzględnie popędem uszczęśliwionego, za obręb nieroztroczonych jeszcze stosunków a w sferę dopatrywaną tylko okiem domysłu, przysposabiać mu się musiały gorycze podobne w dziejach wszystkim reformatorom mierzącym losy przyszłości chęciami serca, a nie wedle obecnych stosunków powszedniego życia. Ale skromny i bez uprzedzenia, w duchu szczerzego wyznawcy wiary upokorzonej, zamienił bez zalu miejski pobyt na wiejskie mieszkanie, gdzie w gronie licznej familii dokonał życia szanownego u ziomeków i w potomości.

Znana nam w gajku u Ś. Zofii nie dawnemi czasy założona Willa, w pięknej dolinie ostnioniej laskiem górzystym, przeszła teraz w posiadłość już trzeciej od założyciela ręki. Pierwszy przystroił ten zakątek Lwowa w kląby, gajki, altanki, w kręte ścieżki labiryntem pomiędzy drzewa w górę; drugi przemysłniejszy podstaniał widoki, drogi uścielił i stworzył cegielnię w odwodzie; trzeci zapłacił 16,000 złr. monetą. — Szesnaście tysięcy! Z czegoż tam dochód? Stracił nieochybnie. — Być może; ale przemysł rośnie. Powstać ma wieża sternicza, z kądem na rzut oka przejrzyć będzie można wszystkie zakręty ślimaczce, i przechadzającą się publiczność wedle upodobania i uczucia, jakie ją prowadzi. Powiadają, że zawiść opląca czasem tysiącami podłuski; z wieży za kilka groszy dopatrzeć zawistny w kniejach, czego uczciwa dusza i za sto złotych nie chciałaby widzieć. Zawsze to hazard; ale dla nas sposobi się nieoznaczona potąd w księgach mądrości: statystyka zawiści.

Pierwszego marca r. b. umarł JW. Tadeusz Chochlik Wasilewski, marszałek królestw Galicji i Lodomerji, w Juśkowicach dobrach pod Złoczowem. Skołatany trudami w stolicy, przeniósł w ostatnim dwuleciu sił szczątek z poświęceniem ku dobru pospolitemu w zacisze odosobnione, pracując w szczeroci ducha i z przekonaniem serca nad dziełem w powieści: „Franciszek Brzeski” ku oświeceniu ludu — udu któremu wszystkie chęci swe i życzenia bez oględu na stan, położenie i osobę własną z całym poświęceniem obywatelskiem poświęcał. W pięćdziesiątym czwartym roku, w którym życia dokonał, dusza jego pałała tą samą gorliwością, tym samym zapałem serca, z jakim w młodzieńczym jeszcze wieku tchnęły rymy jego ku sławie mężów znakomitych z poświęcenia; sam też za ich wzorem a popędem własnego uczucia poświęcił swobodę wiejskiego przybytku posługom krajowym przy rządach państwa, i pracom obywatelskim przy Stanach Galicyjskich i Zakładzie Towarzystwa agronomicznego, któremu statuta układał. Niespracowane w nim pióro Deputata Stanowego utrzymywało cały gmach ówczesnych korespondencyi, relacyi, podań, referatów, przedstawień; nigdy jednak nie podpisywało, iż tém już wywiązał się z powinności obywatela jedynego. Wyższy nad wiek ówczesny przeczcuciem i szlachetnością serca umysł jego dopatrywał przyszłej reformy, i już w samych początkach zeszłego lat dziesiątka, wniósł na sejmie prośbę do Tronu o usamowolnienie poddaństwa w kraju. Tok zdarzeń uwieńczył nadzieje i modły spragnionej duszy, więc z całą gorącością młodzieńczego uniesienia powitał sercem oblubienicę myśli, a unosząc się